

ת"פ 12615/11/21 - מדינת ישראל נגד אושרי אוטמזגין ע"י

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 12615-11-21 מדינת ישראל נ' אוטמזגין

בפני בעניין:	כבוד השופטת מרב גרינברג המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד ליטל שירי
נגד הנאשם		אושרי אוטמזגין ע"י ב"כ עוה"ד ניר יסלוביץ'

גזר דין

1. הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירת **החזקת נשק שלא כדין לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977** (להלן: "החוק").
2. כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן, ממועד שאינו ידוע ועד ליום 21.10.21, החזיק הנאשם ברכב שבבעלותו ובשימוש ב.מ.וו ל.ז. 16-835-56 (להלן: "הרכב") תת מקלע מאולתר, מחסנית, 35 קליעים תואמים (להלן-"הנשק והתחמושת") ואפוד מגן. במועד זה נתפסו הנשק והתחמושת על ידי המשטרה.
3. ביום 24.10.22 הציגו הצדדים הסדר טיעון דיוני, לפיו הנאשם יודה ויורשע בעובדות כתב אישום מתוקן, יופנה לתסקיר שירות המבחן והצדדים יטענו באופן חופשי לעונש.

תסקיר שירות המבחן

4. הנאשם, בן 30, ללא הרשעות קודמות, נמצא בזוגיות ממושכת, עתיד להתחתן בחודש יולי 2023. סיים 11 שנות לימוד בבית ספר מקצועי, מדבריו עולה כי בהיותו נער היה מעורב בפלילים ונדון בבית משפט לנוער בעבירות סמים, הפרת הוראה חוקית ואלימות. נסיבות ילדותו היו מורכבות, אביו היה מכור לסמים וריצה מאסרים, על רקע זה הוריו התגרשו. בעקבות פגיעת ראש בילדותו סובל מכאבי ראש ומזה כשנתיים מטופל בקנאביס רפואי בהמלצת רופא נויורולוג. עבד מגיל 15 בעבודות שונות של מלצרות, ניקיון דירות ושליחויות. במקביל לעבודה, במשך 10 שנים ניהל אורח חיים ספורטיבי, עסק באימוני כדורגל ושיחק באופן מקצועי. בחודש פברואר 2023 סיים קורס מאמני כדורגל במכון וינגייט, וכיום מזה כארבעה חודשים עובד כמאמן כדורגל של ילדים.

אשר לביצוע העבירות, קיבל הנאשם אחריות על מעשיו, אך להתרשמות שירות המבחן התקשה לפרט אודות העבירה נוטה במידה מסוימת לצמצם מהשלכות מעשיו. הנאשם קשר את ביצוע העבירה בהתייחסותו בעמימות לקשרים

חברתיים שוליים אותם ניהל בעבר, לדבריו לאחר מעצרו פעל לניתוק הקשרים הבעייתיים, בין היתר באמצעות מעבר דירה, במטרה לבנות מסגרת חיים תקינה ולהימנע ממצבי סיכון.

בהיבט הטיפול, שולב הנאשם בקבוצת עצורי בית בשירות המבחן לתקופה של כשנה. הנאשם גילה מחויבות רבה והגיע למפגשים בזמן ובאופן סדיר, היה למשתתף אהוב, משמעותי ופעל לקידום את השיח הקבוצתי. מהתרשמות מנחות הקבוצה עלה כי עבר הליך משמעותי, החל לבחון באופן ביקורתי את בחירותיו וגילה פתיחות לבחינת דפוסים מכשילים באישיותו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מכיר במחירים האישיים בהם נושא על רקע הסתבכותו הפלילית ברמה המשפחתית, התעסוקתית והכלכלית, תוך עיסוק בעונש הצפוי לו והשלכותיו על המשך חייו. כגורמי סיכון מנה שירות המבחן את קשיי הנאשם בהצבת גבולות פנימיים, התייחסותו המצומצמת לעבירה, חשיפתו לדפוסי עבריינות בסביבתו המשפחתית והחברתית ונטייתו לריצוי אחרים. בצד זאת, נרשמה התרשמות לטובה משאיפותיו התקינות לניהול אורח חיים יציב ומתפקד, מההרתעה הנובעת מההליך המשפטי, הריחוק ממקום מגוריו ושילובו בקבוצת הטיפול, התורמים להפחתת הסיכון להישנות מעורבות עם החוק. עם זאת, הוערך כי רמת הסיכון הנשקפת להישנות עבירות דומות היא בינונית. הנאשם הביע נכונות לטיפול המשך.

לאור כל האמור בא שירות המבחן בהמלצה בעלת אפיק שיקומי, להעמידו בצו מבחן למשך 18 חודשים ומאסר בדרך של עבודות שירות.

תמצית הטיעונים לעונש

5. ב"כ המאשימה, עו"ד הראל, עמד בטיעונו על חומרת עבירות הנשק, הערכים המוגנים שנפגעו ופוטנציאל הנזק ממעשי הנאשם. לשיטתו, חומרת מעשיו היא ברף הגבוה, מסקנה זו נלמדת מנסיבות המקרה, החזקה מבצעית של נשק התקפי, תחמושת ואפוד מגן ברכב שנמצא בבעלותו ובשימוש של הנאשם. בנסיבות אלו עתר למתחם ענישה הנע בין 24-48 חודשי מאסר בפועל. המאשימה סבורה שאין מקום לקבל את המלצת שירות המבחן לחריגה לשיקום, הרקע לנסיבות ביצוע העבירות נותר עלום ומסוכנות הנאשם, בינונית. עם זאת, בהתחשב בעברו הנקי והודאתו, עתר למקומו בתחתית המתחם.

6. ב"כ הנאשם, עו"ד יסלוביץ', עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן במלואה. בטיעונו הפנה לתיקון כתב האישום לקולה ולקשיים הראייתיים שהובילו לתיקון. לדבריו, אין אינדיקציה לטענה שהנאשם החזיק בנשק על רקע סכסוך עברייני ולצורך מטרה פלילית, ויש ליתן משקל לכך שהנשק לא היה טעון. עוד טען כי יש ליתן משקל לחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה, אוקטובר 2021. בנסיבות אלה עתר למתחם ענישה מתון יותר הנע בין 9-24 חודשים. לדבריו, מדובר במקרה שנופל בגדר המקרים "החריגים שבחריגים" המצדיקים הימנעות ממאסר ממש, נוכח מאמצי הנאשם להתנתק מקשריו השוליים, העתקת מקום מגוריו והליך טיפולי מוצלח שעובר.

הנאשם בדברו האחרון הצר על מעשיו, תיאר את השינוי המהותי שעבר באורחות חייו וסיפר שהוא אינו אותו אדם כפי

שהיה במועד ביצוע העבירה, עובד כמאמן ראשי של קבוצות כדורגל בקיבוץ וצפוי להינשא בקרוב.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

7. על ההליך שבפני חלים עקרונות הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק. ע"פ הוראות אלו, העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה שפירושו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ובמידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בדרכו של עקרון זה, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך שהוא מתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבותיה הקונקרטיות של העבירה. בשלב הבא, לאחר שנקבע מתחם העונש, ובית המשפט לא מצא מקום לחרוג ממנו לקולא או לחומרא, נקבע העונש הראוי תוך התחשבות בנסיבות העושה.

8. מעשיו של הנאשם פגעו פגיעה ממשית בערכים המוגנים של שמירה על חיי אדם ושלמות גופו. רבות נכתב על חומרת עבירות הנשק, קלות כחמורות, שהפכו זה מכבר ל"מכת מדינה" המהוות קרקע פורייה לביצוע עבירות אלימות נוספות. בפסיקה עקבית של בית המשפט העליון נקבע, כי על בתי המשפט להילחם מלחמת חורמה בתופעת עבריינות הנשק ולתרום תרומתם למיגורה, תוך מתן משקל בכורה לשיקולי הרתעה (ע"פ 4456/21 **מדינת ישראל נ' אבו עבסה**, פסקה 15 (23.1.2022); ע"פ 2165/23 **מדינת ישראל נ' בלאל**, פסקה 10 (4.5.2023); ע"פ 2482/22 **מדינת ישראל נ' קדורה**, פסקה 6 (14.4.2022); ע"פ 5813/21 **מוחמד ג'בארין נ' מדינת ישראל**, פס' 14 (31.5.2022); בע"פ 6011/21 **חאלד דסוקי נ' מדינת ישראל** (25.11.2021); ע"פ 8320/21 **מדינת ישראל נ' מחמד בסילה**, פס' 10 (28.12.2021); ע"פ 2283/22 **אל נבארי נ' מדינת ישראל** (31.7.2022); ע"פ 78/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (26.7.2022); ע"פ 116/13 **וקנין נ' מדינת ישראל**, פס' 7 (31.7.2013)).

9. מגמה זו מצאה את ביטויה גם בחקיקה, במסגרת תיקון 140 לחוק, בו נקבעו עונשי מינימום לעבירות נשק באשר הן, באופן שכללל, העונש שיושת בגין עבירות אלו, לא יפחת מרבע העונש המרבי שנקבע לעבירה. התיקון נכנס לתוקף לאחר מועד ביצוע העבירה אך רוחו שורה גם על המקרה שבפנינו.

10. בענייננו, מדובר בעבירת החזקת נשק ברף מחמיר, הנושקת לעבירה של נשיאה/הובלת נשק. הנאשם החזיק ברכב שבבעלותו, בהחזקתו ובשימוש **נשק התקפי**, תת מקלע מאולתר, תחמושת תואמת, 35 קליעים, מחסנית ואפוד מגן. החזקת נשק ברכב מלמדת על פוטנציאל גבוה להובלתו לצורך שימוש בו. הנאשם לא הסביר מדוע בחר להחזיק נשק התקפי ברכבו, בצד תחמושת תואמת ואביזרים המאפשרים שימוש מידי בו. הנזק שנגרם ממעשיו אמנם אינו חמור, אך עולה מתסקירו כי העבירה בוצעה כתוצאה מקשרים שוליים שניהל באותה תקופה עם גורמים עברייניים, משכך פוטנציאל הנזק והפגיעה בחיי אדם רב ביותר. עוד יזקף לחומרה סוג הנשק, תת מקלע לצד תחמושת מתאימה ואפוד המלמד על תכנון לשימוש מידי בו.

11. בחינת מידת פגיעת מעשי הנאשם בערך המוגן מובילה למסקנה כי הפגיעה היא **ברף הבינוני**. בהקשר זה נתתי דעתי לנסיבות החזקתו העמומות, לכך שהנשק הוחזק ברכב, ככל הנראה עבור גורמים עברייניים, ללא אינדיקציה לשימוש קונקרטי בו.

מדיניות הענישה הנוהגת

12. על דרך הכלל, דינם של עברייני הנשק, לרבות נאשמים צעירים או נעדרי עבר פלילי, למאסר ממש לתקופה ממושכת, בית המשפט העליון קבע כי "נוכח ריבוי מקרי הירי, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה כלפי ביצוע עבירות החזקת נשק שלא כדין... הצורך במדיניות ענישה מחמירה נחוץ במיוחד כאשר השימוש בנשק גורר פגיעה בגוף ובנפש, וכאשר מבצעי העבירות אינם מוסרים את כלי הנשק לידי רשויות החוק - ובכך מוסיפים לפגוע בביטחון הציבור וקיים חשש תמידי לשימוש עברייני חוזר בנשק זה, כמו גם להגעתו של נשק זה לגורמים עוינים ובכללם גורמי טרור. נמצא אפוא כי בנסיבות דהיום, ראוי ונכון להחמיר את מדיניות הענישה הנוהגת, זאת בין היתר על מנת להרתיע עבריינים פוטנציאליים משימוש בו כאמצעי ליישוב סכסוכים" (ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח, פסקה 17 (5.11.19)).

בע"פ 1695/22 מדינת ישראל נ' מוחמד גנאים ואח' (29.3.2022) הוחמר עונשו של נאשם שהחזיק תת מקלע מאולתר בתצורה של רובה סער M16, לצד מחסנית מאולתרת תואמת. הנאשם צעיר ללא עבר פלילי, נדון ל-19 חודשים. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והעמיד את עונשו על 22 חודשי מאסר, בהתחשב, בין היתר, בסוג הנשק שהוגדר כ"ארוך, אוטומטי ובעל פוטנציאל קטלני גבוה";

בע"פ 166/22 טאהא נ' מדינת ישראל (1.6.2022) הורשע נאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, לאחר שהחזיק לבקשת אחר תת מקלע מאולתר ברכבו, הנשק נמצא בחיפוש שערך שוטר ברכב. נקבע מתחם שנע בין 20-40 חודשי מאסר, בהתחשב בגילו הצעיר ותסקירו החיובי נדון למאסר בן 22 חודשים. ערעורו נדחה;

בע"פ 309/22 מדינת ישראל נ' ביאדסה (10.5.2022) החמור מעט מהמקרה שלפניו, הורשע נאשם, נעדר עבר פלילי, בעבירות החזקת נשק, נשיאתו והובלתו - רובה מסוג קלצ'ניקוב, מחסנית תואמת ומלאה, אקדח חצי אוטומטי טעון במחסנית תואמת עם 27 כדורים וכדור נוסף בקנה, ומחסנית נוספת. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונשי הנע בין 19 ל-54 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 19 מאסר חודשי מאסר בפועל. ערעור המדינה התקבל ועונשו הוחמר ל-30 חודשים;

בע"פ 1658/22 נח'אש נ' מדינת ישראל (19.6.22) הורשע נאשם בעבירת נשיאה החמורה מהמקרה שלפניו, של נשק מסוג תת מקלע "עוזי" ומחסנית, ונדון למאסר בן 26 חודשים. הנאשם, ללא עבר פלילי, רכש לטענתו את הנשק לשם הגנה עצמית ועבר הליך טיפולי. ערעורו נדחה;

בע"פ 1826/19 אבו עסא נ' מדינת ישראל (11.7.2019) נדחה ערעורו של נאשם, שהורשע בהחזקת נשק אוטומטי, בית המשפט קבע מתחם עונשי שנע בין 15-36 חודשי מאסר. על הנאשם, צעיר, ללא עבר בעל סיכויי שיקום, נגזרו 18 חודשי מאסר;

בת"פ (מח' מרכז) 22588-03-22 **מדינת ישראל נ' גבאלי** (גזר דיני מיום 30.4.2023) הורשע הנאשם בעבירת החזקת רובה סער קלאצ'ניקוב ומחסנית תואמת בשטח הסמוך למתחם שבבעלות משפחתו. קבעתי מתחם ענישה הנע בין 15-30 חודשי מאסר. בהתחשב בגילו הצעיר, עברו הנקי ותסקירו החיובי נדון למאסר בן 15 חודשים. לא הוגש ערעור;

בת"פ (מח' י-ם) 34694-09-21 **מדינת ישראל נ' זהרה** (26.4.2022) הורשע נאשם בעבירות חמורות יותר מענייננו, נשיאת תת מקלע מאולתר, ברכבו של חברו, מוסתר בקופסת נעליים. השניים נסעו ברכב כשבכוונתם להוביל את הנשק לשטח מדינת ישראל. נקבע מתחם ענישה הנע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל. הנאשם, צעיר סטודנט לחשבונאות, בן למשפחה טובה, בעל עבר מינורי, בתסקירו נטל אחריות חלקית, נדון למאסר בן 15 חודשים. לא הוגש ערעור;

13. עיינתי באסופת הפסיקה שהגישה ההגנה, ברובה נדונו נאשמים שהורשעו בעבירה של החזקת נשק, לרב אקדח, במתחם ביתם (ת"פ (מח' מרכז) 42197-05-22 **מדינת ישראל נ' אטון** (גזר דיני מיום 15.9.2022); עפ"ג 32402-12-22 **מדינת ישראל נ' ג'בארין** (9.3.23) ת"פ (מח' מרכז) 42106-01-22 **מדינת ישראל נ' וחידי** (גזר דיני מיום 13.2.2023)).

14. לאחר שבחנתי את נסיבות ביצוע העבירה, מדיניות הענישה הנוהגת ומידת הפגיעה בערכים המוגנים, אני קובעת מתחם ענישה שנע בין **20-40 חודשי מאסר בפועל**.

גזירת העונש המתאים לנאשם

15. ההגנה מבקשת לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהסתפק בענישת מאסר בדרך של עבודות שירות, בחריגה לקולא ממתחם הענישה מטעמי שיקום. **לאחר שבחנתי את כלל השיקולים, חומרת מעשיו של הנאשם ומדיניות הפסיקה ומנגד את נסיבות הנאשם, הליך טיפולי משמעותי שעבר והפחתה מסוימת ברמת מסוכנותו, מצאתי שיש מקום לחריגה קלה ממתחם הענישה מטעמי שיקום אך אין מדובר במקרה חריג ויוצא דופן המאפשר להימנע מהטלת מאסר ממש.**

16. הנאשם, כיום בן 30, לחובתו בעברו הרחוק כקטין, רישום פלילי בעבירות סמים ואלימות. הנאשם גדל בנסיבות חיים מורכבות וקשות, ונראה שעשה מאמצים רבים לנהל אורח חיים תקין ולהימנע ממעורבות פלילית. עוד מתמודד מזה שנים ארוכות עם השלכות פגיעת ראש מילדותו, בגינה מטופל בקנאביס רפואי (הוצגו מסמכים רפואיים נ/1). מגיל 15 עובד באופן רציף, כיום עובד כמאמן כדורגל.

17. הנאשם התקשה לשתף את גורמי הטיפול ברקע לביצוע העבירות אך כאמור נראה כי היה מעורב בחברה שולית וקשר קשרים עם גורמים עברייניים. הנאשם היה עצור תקופה של כשלושה חודשים, ניכר כי המעצר וההליך המשפטי גרמו לו לטלטלה, הנאשם עזב את מקום מגוריו והתרחק מהחברה שסבבה אותו. במסגרת צו פיקוח מעצרים השתתף בקבוצה לעצורי בית ומדיווח גורמי הטיפול עולה כי היה למשתתף דומיננטי ואהוד. עם זאת, וחרף השינוי החיובי שערך, שירות המבחן העריך את רמת מסוכנותו כבינונית. ללמדנו כי דרכו הטיפולית אך בראשיתה.

18. נוכח מדיניות הענישה המחמירה בעבירות נשק ומתן משקל עודף לשיקולי הרתעה, התמעטו מאד המקרים שבהם ביכר בית המשפט את שיקום הנאשם על פני שיקולי ענישה, והסתפק בענישה בדרך של עבודות שירות. על פי רב מדובר במקרים חריגים ומיוחדים שמקרה זה אינו נופל בגדרם (ע"פ 6332/22 פדידה נ' מדינת ישראל (16.2.2023); ע"פ 5807/20 שיבלי נ' מדינת ישראל (30.12.2020); ע"פ 4332/21 עאסלה נ' מדינת ישראל (20.2.2022)). סיכומם של דברים, לא שוכנעתי מקיומן של נסיבות מיוחדות המאפשרות להטיל על הנאשם ענישה חריגה של מאסר בדרך של עבודות שירות.

19. לפיכך לאחר ששקלתי את כלל השיקולים, מצאתי לסטות סטייה מסוימת ממתחם הענישה לקולא, כדי לדרבן את הנאשם ולעודדו להמשיך בדרכו החיובית.

סוף דבר

20. אני גוזרת, אפוא, על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 16 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו 20.1.22-20.10.21.
- ב. מאסר על תנאי בן 10 חודשים לבל יעבור הנאשם עבירת נשק תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
- ג. קנס בסך 6,000 ₪ או 40 ימי מאסר. הקנס ישולם בארבעה תשלומים החל מיום 6.8.23.
- ד. הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום 3.9.23 עד השעה 10:00 בבית"ר "הדרים". לצורך הבטחת התייצבותו תעמודנה הערבויות שהופקדו בהליך המעצר. לאחר תחילת ריצוי המאסר, יושבו למפקיד. צו עיכוב יציאה מהארץ יותר על כנו

צו כללי למוצגים. נשק ותחמושת - להשמדה

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג סיוון תשפ"ג, 12 יוני 2023, במעמד הצדדים.